

וְלֹא קִשְׁיָא דְלֹא פְתִיב זֹאת הַחֹדֶשׁ הַזֶּאת ולא קשה מה שלא

כתוב שהיא המלכות, כלומר שמורה על המלכות שעתה מתחדשת ונתקנת

ומזומנת ליחוד, בכל זאת כתוב "הזה", **דְּהָא זֶה וְזֹאת פְּתַר מִתְקַשְׁרִין**

שהרי זה שהוא ז"א וזאת שהיא המלכות כאחד מתקשרים בסוד היחוד. **וּבֵאתַר**

דְּאִית פִּיה דְּדָר וְנוֹקְבָא פְּתָדָא ובמקום שיש בו יחוד וקשר של זכר

ונקבה כאחד, **לִית שְׂבַחָא אֶלָּא לְדְכוּרָא** אין השבח ראוי להינתן אלא

לזכר, ולכן כתוב החודש הזה שהוא ז"א להורות שעיקר התיקון הוא ע"י ז"א שהוא הזכר.

וְעַל דָּא ועל זה כתוב **רֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה** כי ז"א

נקרא ראשון שיחודו עם הנוק' שנקראת חודשי השנה, כי החודשים בנוק' הוא "לכם" לעם

ישראל לתועלת והשפע והארה שלכם. **לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה וְדָאִי** שהיא השכינה

בחיי המלכות ודאי והיא משפיעה עלינו. **אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לְכֶם תִּירִי**

וּמַנִּי לְפֹה שאל רבי יהודה את רבי יצחק שתי פעמים מדוע? שהרי כתוב החדש

הזה "לכם" ואח"כ ראשון הוא "לכם". **אָמַר רַבִּי יִצְחָק מַנִּי־הוּ,**

אֲשֶׁתַּמַּע יְתִיר לרבי יהודה, מהם מב' פעמים לכם נשמע ונלמד יותר שהיחוד

של זו"ן הוא לטובת ישראל. **פְּמָה דְּכֶתִיב, בִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ**

אֶתְקַשְּׁרוּתָא דָּא לְכֶם כמו שכתוב (דברים לב) כי כל ישראל הם בבחי' וכל

אומות העולם חשובים כבהמות ולא כבני אדם. ולכן, ההתקשרות הזאת של יחוד זו"ן

הנעשה ע"י מצות החודש היא לכם לתועלת שלכם, **וְלֹא לְשָׂאֵר עַמִּין** ולא

לשאר אומות העולם, כי השכינה מקבלת השפע ואנחנו בניה והיא משפיעה לנו.

ח"ב ל"ט ע"ב

(שמות יב) **דַּבְּרוּ אֶל כָּל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה וְגו', בַּעֲשׂוֹר, אִמָּאִי בַּעֲשׂוֹר** ושואל למה ציוה הקב"ה ליקח השה בעשור לחודש? **אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּזִמְנָא דְאַנְהִיר יוֹבְלָא לְסִיְהָרָא** בזמן שמאירה היובל שהיא אימא בינה סוד היובל הנקראת "עשור" שכוללת בתוכה עשר ספירות דז"א ומאירה למלכות שנקראת ירח ונקראת ג"כ חודש, **דְּכִתִּיב בְּיוֹבְלָא** וראיה לזה שכתוב בענין היובל, **בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא** ויום הכפורים הוא בינה עליונה שמאירה למלכות.

וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה לְבֵית אָבוֹת, אִמָּאִי מדוע דוקא יקחו שיה? **בְּגִין דְּבְזִמְנָא דָּא אֲצַטְרִיךְ לְמִינַר לִיָּה** לפי שבזמן הזה בעשור לחודש צריך למשוך אותו, כמש"כ משכו וקחו לכם צאן. **דִּהָא תַּנְיִנָן, בְּמִלְתָּא דָּא** שהרי למדנו בדבר הזה שלוקחים את הצאן וקושרים אותו לכרעי המיטה ועושים בו שפטים **אֶתְבַּר בְּתָרָא (חֲדָא) תִּתְאַה** נשבר ונכנע הכתר התחתון של הקליפה הנקראת צאן, **דְּמִתְאַחֲדִין בֵּיהּ כָּל שְׂאֵר בְּתָרִין תִּתְאַיִן** שנאחזים בו כל שאר הספירות התחתונות של הקליפות, וכאשר היא נכנעת, כל הספירות של הקלי' נכנעות. **וְעַל דָּא פָּרִישׁ מוֹשֶׁה וְאָמַר** ועל זה פרש רבינו ואמר, **מִשְׁכוּ וַקְחוּ לָכֶם צֹאן** שהוא בקלי',

ובזה תכניעו את כל הקליפות, כי הוא הראש שלהם כנגד מזל "טלה" שהוא נקרא בכור
 פרעה שהיו המצריים עובדים אותו, **בְּמַה דִּבְתִּיב, צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה**
 כמו שכתוב שהם שלש קליפות חזקות מאד שהם שעבדו את ישראל במצרים ועתה הפילם

• הקב"ה.

אָמַר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲבִירוּ אֶתוֹן עוֹבְדָא לְתַתָּא

הקב"ה תעשו אתם מעשה למטה שתקחו השה ותקשרו אותו לכרעי המיטה
 להיות מוכן ליום י"ד בניסן, **וְאֵנָא אֶתְבַּר תְּקַפִּיהוֹן לְעִילָא** ואני עי"ז
 אשבור תוקפם וחוזקם למעלה, **וּבְמַה דִּתְעַבְדוֹן בְּנוֹרָא אֶתוֹן** וכמו
 שתעשו שתשחטו אותו ותשרפו אותו באש אתם כאן למטה, **דִּבְתִּיב כַּמ"ש פִּי**
אִם עָלִי יֵאֵשׁ, אֵנָא אוֹף הָכִי אֶעְבִּיר אוֹתוֹ בְּאֵשׁ בְּנִהַר
דִּינֹר אני ג"כ כך אעשה אעביר את קליפת הצאן שלהם אותו באש בנהר להורידו

• מגדולתו.

אֲמַאי אֶתְנַגִּיד בַּעֲשָׂרָה ומקשה מדוע היה צריך למשוך הצאן לחודש

ולהשאיר שם עד י"ד **וְאֶתְנַכִּים בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר** ולשחוט אותו
 ביום ערב פסח? **אָמַר רַבִּי אֲבָא בְּדָא אֶתְקַשְׁרוּ יִשְׂרָאֵל**
אַרְבַּע מֵאָה שְׁנַיִן הטעם הוא, כי בזה הקליפות האלו של הצאן נקשרו עם
 ישראל והיו תחת השעבוד של הקלי" הזאת ארבע מאות שנים. **וְאֵף עַל גַּב**
דְּאַרְבַּע מֵאָה שְׁנַיִן לָא אֶשְׁתַּעְבְּדוּ בְּהוּ ואע"פ שארבע מאות

שנים לא השתעבדו בהם בעם ישראל אלא רק 210 שנים, **מִכָּל מְקוֹם, הוֹאִיל וְהָיָה זְמַן לְאַתְקֶשֶׁרָא בְּהוּ** מכל מקום הואיל והיתה אותה הקליפה מזומנת להתקשר ולשלוט בהם בעם ישראל ארבע מאות שנה, **אַתְחַשִּׁיב עָלֶיהָ כְּאִילוֹ אֲשֶׁת־עֶבְדוֹ בְּהוּ כָּל אַרְבַּע מֵאָה שָׁנַיִן** נחשב עליו על אותה קליפה השתעבדו בהם אותם ארבע מאות שנים. **בְּגִין לְפִי כֶּן, מְעַכְבִּין לִיהָ אַרְבַּע יוֹמִין, קְטִירָא בְּרִשׁוֹתֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל** כך, מעכבים את השה ארבעה ימים קשור ברשותם של עם ישראל, וארבעה ימים אלו הם כנגד ארבע מאות שנה. ועי"ז יכנעו ד' מאות כוחות הטומאה ששלטו באותו זמן ארבע מאות שנה, **וּלְבַתֵּר וְשַׁחֲטוּ אוֹתוֹ כָּל קְהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבִים** ורק אח"כ ואז נכנע אותו הסטרא אחרא דצאן והתבטל.

אֲמַאי בֵּין הָעַרְבִים ושואל מדוע היתה השחיטה דוקא בין הערבים?. ומפרש **בְּשַׁעְתָּא דְּדִינָא תִּלְיָא** בשעה שהדין תלוי ושולט בעולם והוא זמן שליטת אותה קליפה, ועי"ז מכניעים אותה. **וּבְשַׁעְתָּא דְּאַתְמָסָר** (דף מ' ע"א) **מְלָה דָּא לִיהָ** ובשעה שנמסר וניתן לאותה קליפה דבר זה לשלוט על עם ישראל, **עַל יְדוּי דְּאַבְרָהָם** על ידי אברהם אבינו, **דְּכְתִיב כַּמ"ש (בראשית טו) וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ לָבוֹא** שהוא זמן בין הערבים **וְתַרְדְּמָה** הרומזת על הגלות **עַל אַבְרָם וְהַנְּהָ אֵימָה חֲשִׁכָה גְדוּלָה**